U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyň: **a) I. L., b) nezl. D. L., c) nezl. V. N. L.,** všechny zast. JUDr. Mgr. Filipem Rigelem, Ph.D., advokátem se sídlem Teplého 2786, Pardubice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2018, č. j. MV-148965-2/OAM-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 29. 8. 2018, č. j. 50 Az 1/2018 - 108,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyň **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 23 595 Kč. Tato částka bude vyplacena JUDr. Filipu Rigelovi, Ph.D., advokátovi se sídlem Teplého 2786, Pardubice, z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 1. 2018, č. j. MV-148965-2/OAM-2017, zastavil správní řízení o žádosti žalobkyň (dále jen „stěžovatelek“) o udělení mezinárodní ochrany ze dne 27. 12. 2017 (dále jen „žádost“), a to podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť šlo o další opakovanou žádost ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se stěžovatelky bránily podanou žalobou, kterou krajský soud zamítl. Proti rozsudku krajského soudu podaly stěžovatelky kasační stížnost.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Včas podanou kasační stížností se stěžovatelky domáhají zrušení výše uvedeného rozsudku krajského soudu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelky uvádí obdobnou argumentaci jako v podané žalobě, dle které se měl žalovaný zabývat situací v zemi původu, jež by mohla zakládat opodstatněnost jejich žádosti o udělení

mezinárodní ochrany. Zároveň měly být k novému spisu připojeny spisy o předchozích žádostech žalobkyň, neboť není možné, aby správní orgány či dokonce krajský soud znaly obsah všech těchto spisů z úřední činnosti. Nesprávný je rovněž závěr krajského soudu, že nastalá situace byla z větší části zaviněna pochybením stěžovatelky a), která kromě podávání žádostí o mezinárodní ochranu svou situaci jinak neřešila. Ze spisu naopak vyplývá, že podala žádost o povolení k trvalému pobytu i o vydání víza k pobytu nad 90 dní. Nelze také tvrdit, že by se stěžovatelky dopouštěly nezákonného či nepoctivého jednání, neboť podání žádosti o mezinárodní ochranu takovým jednáním jistě není.

[4] Dále žalovaný nesprávně posoudil, že nedošlo k tvrzení nových důvodů. Žádost o mezinárodní ochranu ze dne 27. 12. 2017 nové důvody oproti předchozím obsahovala. Za prvé šlo o důvod spočívající v tvrzení, že si stěžovatelka a) nemůže vyřídit cestovní pas, neboť na ambasádě po ní chtějí vědět, kde byla posledních pět let, a ona se bojí říct, že v České republice, kde žádala o mezinárodní ochranu, neboť by to mohlo negativně ovlivnit jejího syna. Druhý nově tvrzený důvod spočívá v tom, že v mezidobí byla stěžovatelka b) podrobena psychologickému vyšetření. Z něj vyplývá, že *„[p]řechod do jiného jazykového prostředí a školského systému dívka i s ohledem na omezené mentální schopnosti a adaptivitu s největší pravděpodobností nezvládne bez vážných psychických následků, jež mohou být i trvalého charakteru v podobě vážného a nezvratného poškození zdravotního stavu.“* Toto zdravotní vyšetření bylo provedeno nově a jeho výsledek představuje naprosté novum vůči předchozím žádostem.

[5] Žalovaný měl rovněž stěžovatelkám udělit doplňkovou ochranu z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména měl vzít v úvahu zdravotní stav obou dcer stěžovatelky a), tj. nezletilých stěžovatelek b) a c). Jedna dcera je podle doložených lékařských zpráv nemocná se srdcem, druhá má mentální retardaci a trpí následky oční vady. Obě dcery jsou navíc ve zdejší společnosti etablovány, narodily se zde a jiné prostředí ani reálně neznají.

[6] Zároveň stěžovatelky podaly žádost o odkladný účinek, neboť by pro ně vycestování z České republiky znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[7] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti označil námitky stěžovatelek za nedůvodné a odkázal na obsah správního spisu, přičemž se ztotožnil s rozsudkem krajského soudu. Podle jeho názoru ze žádosti nevyplývají žádné nové skutečnosti a zároveň nedošlo ke zhoršení situace v zemi původu, která by odůvodňovala udělení mezinárodní ochrany. Navrhl proto odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost dle § 104a odst. 1 s. ř. s., případně zamítnutí pro nedůvodnost dle § 110 odst. 1 s. ř. s.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Protože se jedná o kasační stížnost podanou ve věci udělení mezinárodní ochrany, Nejvyšší správní soud se zabýval v souladu s § 104a s. ř. s. nejprve tím, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatelek, a zda je tedy ve smyslu

citovaného ustanovení přijatelná. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele“*. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[10] Soud neshledal, že by v nyní projednávané věci byl dán některý z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost podstatně nepřesahuje svým významem vlastní zájmy stěžovatelek. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které by dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikaturnímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva.

[11] Nejvyšší správní soud se již v minulosti vyjádřil k otázce opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudky ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65, ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011 - 74, ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS, atd.), a to tak, že hlavním účelem možnosti opakovanou žádost podat je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit bez vlastního zavinění během předchozího řízení.

[12] Správní řízení, které žalovaný zastavil dle § 11a odst. 3 zákona o azylu, bylo vedeno o v pořadí již šesté žádosti stěžovatelky b), páté žádosti stěžovatelky a) a čtvrté žádosti stěžovatelky c) o udělení mezinárodní ochrany, přičemž námitkou zdravotních komplikací stěžovatelek b) a c) se žalovaný zabýval v již dřívějších řízeních o udělení mezinárodní ochrany. K ní se ostatně již vyjádřil i Nejvyšší správní soud. Tak např. v usnesení ze dne 20. 6. 2013, č. j. 7 Azs 2/2013 - 39, ve věci týchž stěžovatelek, Nejvyšší správní soud vyslovil, že nižší úroveň zdravotnictví v zemi původu bez přistoupení dalších okolností nemůže založit důvod pro udělení azylu (srov. např. rozsudky ze dne 18. 10. 2005, č. j. 3 Azs 226/2005 - 68, nebo ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69). Obdobně v usnesení ze dne 1. 12. 2016, č. j. 8 Azs 83/2016 - 62, které se zabývalo kasační stížností stejných stěžovatelek v jednom z předchozích řízení, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[ž]alovaný se podrobně zabýval zdravotním stavem všech stěžovatelek, obzvláště pak obou nezletilých, a uvažoval-li v případě nezletilé stěžovatelky b) i o možných psychických potížích a negativním dopadu návratu do země původu na její osobu, vysvětlil, z jakých důvodů nepředstavují novou skutečnost, která by měla být relevantní z hlediska udělení některé z forem mezinárodní ochrany.“* U stěžovatelky b) se má jednat o zrakovou vadu a lehké mentální postižení a u stěžovatelky c) o srdeční vadu, tedy komplikace dlouhodobějšího charakteru, kterými se již žalovaný zabýval v předchozích řízeních, jak vyplývá z výše citovaných rozhodnutí. Stěžovatelkami v kasační stížnosti citované nové vyšetření stěžovatelky b)

tento stav pouze potvrzuje a není patrné, z čeho stěžovatelky dovozují, že jde o „naprosté novum“.

[13] Z právě citované judikatury pak nijak nevyplývá, že by žalovaný musel připojit ke spisu týkajícímu se opakované žádosti o mezinárodní ochranu všechny předchozí správní spisy týkající se předchozích žádostí téhož žadatele o mezinárodní ochranu, jak nyní stěžovatelky požadovaly.

[14] Ohledně změny situace v zemi původu je třeba poznamenat, že stěžovatelky v řízení konkrétně netvrdily, že by jim hrozilo po návratu do země původu konkrétní nebezpečí plynoucí z ozbrojeného konfliktu na východě země (k němu viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2016, č. j. 6 Azs 155/2016 - 33), a s ohledem na obecnost jejich námitky se proto žalovaný nemusel touto otázkou detailně zabývat.

[15] Ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[16] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, protože o tomto mimořádném opravném prostředku bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a dalších nezbytných procesních úkonech.

IV. Náklady řízení

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[18] Usnesením krajského soudu ze dne 23. 4. 2018, č. j. 50 Az 1/2018 - 41, byl stěžovatelkám ustanoven zástupce z řad advokátů. Zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Odměna ustanoveného zástupce činí za jeden úkon právní služby 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. S ohledem na skutečnost, že ustanovený zástupce společně zastupoval všechny tři stěžovatelky, náleží za každou z těchto osob odměna snížená o 20%, tj. 2 480 Kč podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu. Ustanovený zástupce zároveň prokázal konání další porady se stěžovatelkou a) dne 12. 9. 2018, jak vyplývá z potvrzení založeného na č. l. 18 spisu NSS a ze sdělení stěžovatelky a) založeného na č. l. 41 spisu NSS. Ustanovený zástupce tedy v řízení učinil za každou ze stěžovatelek dva úkony právní služby (podání kasační stížnosti a další porada přesahující jednu hodinu), za něž náleží odměna ve výši 2 480 Kč, a dále učinil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, za nějž náleží odměna ve výši jedné poloviny mimosmluvní odměny (1 240 Kč). Odměna ustanoveného zástupce celkem činí 18 600 Kč [§ 11 odst. 1 písm. c) a d) a § 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) advokátního tarifu]. Dále uvedenému zástupci náleží ke každému z těchto tří úkonů právní služby náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), tj. 900 Kč, a celkem tedy

odměna a náhrada hotových výdajů činí 19 500 Kč. Tato částka je dále zvýšena o 21% daň z přidané hodnoty ve výši 4 095 Kč, jelikož ustanovený zástupce stěžovatelek doložil, že je plátcem této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Částka 23 595 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[19] Nejvyšší správní soud nepřiznal zástupci náhradu cestovních nákladů a promeškaného času spojenou s další poradou dne 12. 9. 2018 v Hradci Králové, kam za stěžovatelkou a) dojel z Pardubic. Stěžovatelky mají trvalý pobyt v Pardubicích, tedy ve městě, kde se nachází rovněž sídlo ustanoveného zástupce. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud nevyhodnotil náklady vynaložené ustanoveným zástupcem k uskutečnění porady v Hradci Králové za účelně vynaložené a nepřistoupil k jejich přiznání.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. října 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu